

μαρτίας των και ἐταπεινώθησαν, και ἔκραξαν εἰς τὸν Θεὸν διὰ συγχώρησιν. Ὁ δὲ Θεὸς εἶδε τὴν μετάνοιάν των και τὴν ταπείνωσίν των και ἤκουσε τὰς δεήσεις των και συνεχώρησεν αὐτούς.

Ἡ μικρὰ αὕτη ἱστορία τῆς μεγαλοπόλεως Νινευῆς εἶναι ὠραῖον παράδειγμα τοῦ τρόπου,

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΑΪΤ.

Ὁ διάσημος οὗτος και ἐνάρετος πολιτικός τῆς Ἀγγλίας, ὅστις πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἀπέθανεν, ἐγεννήθη τὸ 1811 ἐν Λάγκασιρ, ἀνῆκεν δὲ εἰς τὴν θρησκευτικὴν κοινότητα τῶν Φίλων ἡ Κοινακί-

Ἰωάννης Βράϊτ.

μὲ τὸν ὁποῖον φέρεται ὁ Θεὸς πρὸς πάντα ἁμαρτωλὸν μετανοοῦντα, διότι δὲν θέλει τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ νὰ ἐπιστραφῇ ἀπὸ τῶν πονηρῶν αὐτοῦ ὁδῶν και σωθῇ.

— Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἱερουσαλὴμ λέγεται ὅτι εἶναι 34,000, ἐξ ὧν 9,000 εἶναι Μωαμεθανοί, 18,000 Ἰουδαῖοι, και 7,000 Χριστιανοί.

ρων, ἥτις, ὥς γνωστόν, εἶναι ἐναντία τῶν πολέμων και διὰ τοῦτο πολλὰς ὑπέστη κακώσεις και διωγμούς, μὴ στέργουσα νὰ ὑπηρετῇ ἐν τῷ στρατῷ και τῷ ναυτικῷ τῆς Ἀγγλίας, ἕως οὗ διὰ νόμου ἐξηρέθη τῆς υποχρεώσεως ταύτης.

Ὁ Βράϊτ ἦτο ῥήτωρ δεινὸς και εὐγλωττος, και ἀείποτε μετεχειρίσθη τὸ θεῖον τοῦτο δῶρον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας και τῆς εἰρήνης.

Και κατὰ πρότερον μὲν παρέστη ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ τὸ 1838, ὡς ὑπέρμαχος τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου τῶν σιτηρῶν, πρὸς ὄφελος τοῦ πτωχοῦ